

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 08/10/2010 03:34 PM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer

Nr 219

www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be).

KB's criteria stabiele relatie voor gezinshereniging van niet-gehuwde partners gewijzigd

Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond wanneer de partners bewijzen gedurende minstens 1 jaar een relatie te hebben, met verschillende ontmoetingen. Voordien was 2 jaar relatie vereist.

[Lees het volledig artikel](#)

Laatste info over regularisatie

Info uit het Opvolgingscomité.

[Lees het volledig artikel](#)

Terugkeervisum voor gezinsherenigers die op reis gaan in Marokko, Tunesië of Turkije

Vreemdelingen uit Marokko, Turkije of Tunesië die in België een procedure gezinshereniging hebben lopen, kunnen toch tijdelijk op vakantie gaan naar hun thuisland, om dan nadien met een 'terugkeervisum' de gezinshereniging in België verder te zetten.

[Lees het volledig artikel](#)

Ouders van minderjarige Belgische kinderen mogen niet werken tijdens procedure gezinshereniging

In afwachting van een prejudiciële vraag hangend bij het Hof van Justitie, blijft FOD WASO bij de strekking dat ouders van Belgische kinderen in procedure gezinshereniging niet mogen werken in België.

[Lees het volledig artikel](#)

Concept 'veilig derde land' kent (nog) geen toepassing in Belgische asielprocedure

Het concept 'veilig derde land' uit de Procedurerichtlijn is nog niet omgezet in Belgisch intern recht, waardoor ze niet rechtsgeldig kan ingeroepen worden.

[Lees het volledig artikel](#)

RvV kan Somalische asielaanvraag niet beoordelen wegens ontoereikend onderzoek naar afkomst door CGVS

De RvV oordeelde o.m. dat ze niet kan vaststellen of de gestelde vragen over de feitelijke kennis van de nationaliteit correct beoordeeld werden door het CGVS, en of er voldoende rekening werd gehouden met het profiel van verzoekster.

[Lees het volledig artikel](#)

Verwesterde Afghaanse vrouwen lopen verhoogd risico op schending artikel 3 EVRM bij terugkeer

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) verbood de uitwijzing van een Afghaanse vrouw door Zweden, op basis van een aantal interessante overwegingen.

[Lees het volledig artikel](#)

Detentieomstandigheden in Griekenland beschreven en veroordeeld: ook van belang voor Dublin doorverwijzing van asielzoekers

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) veroordeelde de detentieomstandigheden in Griekenland als onmenselijk of vernederend en de detentie als onrechtmatig.

[Lees het volledig artikel](#)

Arbeidsrechtbank Brussel: verzadiging opvangnetwerk geen bijzondere omstandigheid

die niet-toewijzing mogelijk maakt

De Arbeidsrechtbank van Brussel heeft voor de 1e maal een uitspraak ten gronde gedaan inzake de niet-toewijzing van een aantal asielzoekers door Fedasil. Daarin wordt Fedasil veroordeeld tot het verlenen van opvang (wat ook in kortgeding reeds bevolen was).

[Lees het volledig artikel](#)

Klacht ombudsman zorgt niet meer voor opvang: beroep bij rechtbank nodig?

Op 29/7/2010 ontving de federale Ombudsman een brief van Fedasil dat zij de procedure om op basis van een officiële aanbeveling van de Ombudsman materiële opvang te verlenen aan illegale families met kinderen, niet langer wenst toe te passen.

[Lees het volledig artikel](#)

Publicaties

Vers van de pers (2).

[Lees het volledig artikel](#)

Bevraging inschrijving nieuwkomers in gemeenten

Meld concrete problemen vóór 31/8!

[Lees het volledig artikel](#)

KB's criteria stabiele relatie voor gezinshereniging van niet-gehuwde partners gewijzigd

Op 20 juli 2010 werden de KB's gewijzigd die de criteria vastleggen voor het stabiele karakter van de relatie in geval van gezinshereniging van niet-gehuwde partners die willen samenwonen. De nieuwe regeling geldt sedert 30 juli 2010. De Dienst Vreemdelingenzaken laat weten dat de nieuwe criteria worden toegepast voor nieuwe aanvragen tot gezinshereniging vanaf 30 juli, en op lopende aanvragen gezinshereniging met EU-burgers en Belgen. Op aanvragen gezinshereniging met een niet-EU vreemdeling van voor 30 juli waarvoor de DVZ nog geen beslissing heeft genomen, worden nog iets soepeler criteria toegepast.

Het KB van 5 juli 2010 tot wijziging van de KB's van 17 mei 2007 en 7 mei 2008 komt er na het vernietigingsarrest van de Raad van State van 26 februari 2010, uitvoerig besproken in nieuwsbrief n° 211. Naar aanleiding van dit arrest paste de DVZ zijn praktijk al aan, maar enkel voor wat betreft gezinshereniging met niet-EU vreemdelingen (zie nieuwsbrief n° 213). Het nieuwe KB brengt de wetgeving nu volledig in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State.

Nieuwe criteria voor aanvragen tot gezinshereniging vanaf 30 juli 2010:

Het stabiel karakter van de relatie in art. 10 en 10bis Verblijfswet (= samenwoner met een niet-EU onderdaan) wordt aangetoond:

- wanneer de partners bewijzen gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;
- of wanneer de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste 1 jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- of wanneer de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

Het stabiel karakter van de relatie in art. 40bis en 40ter Verblijfswet (= samenwoner met een EU-burger of Belg) wordt aangetoond op dezelfde manier als bij art. 10 en 10bis Vw, met dat verschil dat het jaar samenwoont in de eerste optie niet op legale wijze hoeft te gebeuren. Samenwonende partners van een Belg of EU-burger, die nog geen jaar hebben samengewoond, moeten dus niet langer bewijzen dat ze al minstens 2 jaar een relatie hebben om een recht op gezinshereniging te hebben. Voor aanvragen vanaf 30 juli kan dit al na 1

jaar.

Criteria voor aanvragen gezinshereniging van voor 30 juli 2010:

Art. 10 en 10bis Vw: Na het vernietigingsarrest van de Raad van State op 26 februari 2010 kon het bewijs van het stabiel karakter van de relatie niet meer worden gecontroleerd, hoewel de voorwaarde van de stabiele relatie nog altijd in de Verblijfswet bestaat. Enkel het bewijs van het duurzame karakter van de relatie sinds ten minste 1 jaar bleef voor deze aanvragen vereist en wordt gecontroleerd. Voor de aanvragen ingediend vóór 30/7/2010 (en ongeacht of de beslissing wordt genomen voor of na 30/7/2010) verifieert DVZ dus enkel dat de relatie tussen de partners sinds ten minste 1 jaar bestaat. Het bestaan van een gemeenschappelijk kind wordt ook in rekening gebracht om het duurzame karakter van de relatie te bewijzen.

Art. 40bis en 40ter Vw: De voorwaarden van artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 bleven van toepassing. Dit artikel werd immers niet vernietigd door de Raad van State. Indien DVZ een beslissing neemt vóór 30/7/2010: bij haar beslissing controleert de DVZ het duurzaam karakter van de relatie, maar ook het stabiel karakter ervan, en dit op basis van de oude criteria. De partners dienden elkaar "ten minste twee jaar" te kennen en moesten drie ontmoetingen hebben gehad "in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag".

Indien DVZ een beslissing neemt ná 30/07/2010: het nieuwe KB wordt toegepast en in dit verband moet het vereiste bewijs geleverd worden.

Bronnen: Koninklijk besluit van 5 juli 2010 tot wijziging van verschillende koninklijke besluiten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; e-mail van de studiedienst van de Dienst Vreemdelingenzaken aan het VMC.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Laatste info over regularisatie

Er is weer wat nieuwe informatie over de lopende regularisatie-operatie van het verblijf van vreemdelingen. De nieuwe info komt van het opvolgingscomité en van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Voorafgaand: de huidige regularisatie kadert binnen artikel 9bis van de Verblijfswet, de omzendbrief van 21/6/2007 en het discretionair beleid van de minister en staatssecretaris van migratie en asiel, zoals afgesproken binnen de federale regering en uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken

[Meer info](#) over deze regularisatie.

De regularisatie wordt regelmatig besproken op een opvolgingscomité met de bevoegde kabinetten, de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), het Forum Asiel en Migraties (FAM), de Ordes van de Balies, en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

Planning van de Commissie van advies voor vreemdelingen:

- De eerste zittingen van de Commissie van advies voor vreemdelingen (CAV) over regularisatie-aanvragen zijn gepland. (CAV: zie artikel 32 Verblijfswet en K.B. van 28 juli 1981.) Vanaf september 2010 zullen er per taalrol 4 zittingen georganiseerd worden van de CAV. De effectieve en plaatsvervangende magistraten zullen elk 2 zittingen per maand laten plaatsvinden. Op elke zitdag (= halve dag) zullen er een 10-tal dossiers voorgelegd worden. Er zal geprobeerd worden om alle dossiers waarin één bepaalde NGO door de betrokkene aangeduid is, te groeperen op éézelfde zitdag. Het is nu nog niet duidelijk op welke (vaste?) dagen de zittingen zullen doorgaan. De zittingen zullen doorgaan op DVZ zelf (Antwerpsesteenweg 59b, 1000 Brussel). Op dat adres kunnen de CAV-leden de (volledige) DVZ-dossiers op voorhand inkijken.

- In eerste instantie worden aan de CAV dossiers voorgelegd die gebaseerd zijn op punt 2.8.A van de instructie van 19/7/2009 (= duurzame lokale verankering na meer dan 5 jaar verblijf in België waarbij men vóór 18/3/2008 een wettig verblijf heeft gehad of een geloofwaardige

poging deed om dit te bekomen). De DVZ en het kabinet selecteren voor de CAV nu alleen personen die voldoen aan de voorwaarden van identiteitsbewijs, verblijfsbewijzen, en openbare orde maar die te weinig aanwijzingen of bewijzen voorlegden van de duurzame lokale verankering om hen meteen te regulariseren. Deze personen worden opgeroepen om persoonlijk te verschijnen voor de Commissie van advies voor vreemdelingen. De CAV moet de betrokkene horen en dan een advies geven over de duurzame lokale verankering.

- Voor de definitie van "duurzame lokale verankering" verwijst het kabinet en de DVZ de CAV naar het vademecum (sociale banden, taalkennis, bereidheid tot werken). Het is wel de bedoeling dat door de jurisprudentie van de CAV, de DVZ een beter zicht krijgt op wat onder duurzame lokale verankering moet worden verstaan, zodat DVZ een aantal dossiers die voordien als onduidelijk werden bestempeld, niet meer hoeft door te sturen voor advies, en onmiddellijk positief kan beslissen.

- Later kunnen er aan de CAV mogelijk ook dossiers worden voorgelegd met problemen rond openbare orde, en dossiers waarin de bewijzen van de poging om een legaal verblijf te bekomen niet heel duidelijk zijn.

- Het merendeel van de regularisatie-aanvragen op DVZ zijn Franstalige dossiers (2/3), waardoor de Franstalige kamers van de Commissie van advies voor vreemdelingen waarschijnlijk meer dossier te verwerken zullen krijgen dan de Nederlandstalige.

Stand van zaken dossiers op DVZ en op de gemeenten

- De meeste dossiers die op de gemeenten ingediend zijn tot 15/12/2009, zouden nu op de DVZ terecht gekomen zijn.

- In Antwerpen echter zouden nog steeds ongeveer 5.000 dossiers van voor 15/12/2009 aan DVZ moeten doorgestuurd worden. Het Antwerpse college besliste op 16/7/2010 dat ze bijna 4.000 dossiers die zich enkel op duurzame lokale verankering beroepen, eerst zelf wil adviseren.

Info over fout ingediende regularisatie-aanvragen

- In dossiers waarin tot 15/12/2009 de verkeerde aanvraagprocedure werd gebruikt (aanvraag tot actualisatie aan DVZ gericht terwijl er op DVZ geen lopende regularisatieprocedure meer was) stuurt DVZ een brief aan de aanvrager om hem te informeren dat een correcte aanvraag alsnog volgens de 9bis-procedure op de gemeente kan worden ingediend, binnen de 8 dagen na ontvangst van deze brief van DVZ. Binnen die termijn kan de aanvrager zich dan nog baseren op de eenmalige criteria "duurzame lokale verankering" (punt 2.8 van de instructie van 19/7/2009), tenminste als de originele, verkeerd ingediende actualisatie tot 15/12/2009 daar ook al op gebaseerd was.

- Dossiers op basis van de eenmalige criteria "duurzame lokale verankering" die laattijdig ingediend werden op verantwoordelijkheid van de advocaat (d.w.z. waarbij de vreemdeling zich wel tijdig had aangeboden), kunnen alsnog ingediend worden als de stafhouder deze feiten bevestigt.

Info over het identiteitsbewijs van Tibetanen

- Tibetanen die hun identiteit aantonen met een "groen boekje" ([Green Book](#)) van de Centrale Tibetaanse administratie voldoen voor de DVZ aan de identiteitsvereiste voor regularisatie, tenminste als DVZ geen vermoeden van fraude of twijfels omtrent de beweerde identiteit heeft. De DVZ erkent dat Tibetanen onmogelijk een officieel Chinees identiteitsdocument kunnen bekomen. In geval van eerdere asielaanvraag bevestigt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) vaak de Tibetaanse identiteit. Enkel in geval van ernstige twijfels of de betrokken persoon van tibetaanse afkomst is, vraagt de DVZ bijkomende bewijzen van identiteit.

- Dit geldt ook voor toekenning van een definitieve verblijfsvergunning door DVZ.

Info over de regularisatie via een arbeidscontract (2.8.B)

- Wie tussen 15/9 en 15/12/2009 een regularisatie-aanvraag baseerde op punt 2.8.B van de instructie (duurzame lokale verankering voor wie sinds 31/3/2007 in België verblijft én een arbeidscontract van minstens 1 jaar voorlegt dat minstens het minimumloon oplevert) moet een door werkgever én werknemer ondertekend arbeidscontract aan DVZ voorleggen (voor toekomstige indienstneming).

- Als dit contract niet meer geldig zou zijn (bv omdat de datum van indienstneming verstrijkt

vóór de regularisatie beslist wordt) kan een nieuw contract worden voorgelegd (bij dezelfde of bij een andere werkgever).

- Een positieve beslissing 2.8.B van DVZ is een regularisatie onder "opschortende voorwaarde". De voorwaarde om de regularisatie te doen ingaan is dat eerst een arbeidskaart B wordt toegekend. DVZ deelt dat per brief mee aan de vreemdeling. Vanaf ontvangst van die brief start een termijn van 3 maanden waarbinnen een werkgever voor deze vreemdeling een arbeidsvergunning kan aanvragen bij het gewest dat bevoegd is voor de plaats van tewerkstelling. Na aflevering van de arbeidsvergunning en arbeidskaart B gaat de regularisatie in én mag de vreemdeling beginnen werken.

- Voorwaardelijk geregulariseerde personen wiens werkgever (die een arbeidscontract ondertekende) weigert om een arbeidsvergunning aan te vragen, kunnen steeds een andere werkgever zoeken om een arbeidsvergunning aan te vragen. Dat kan echter slechts binnen de termijn van 3 maanden (zie puntje hierboven).

- Voor vernieuwing van de tijdelijke regularisatie op basis van 2.8.B na een jaar, moet de vreemdeling eerst een nieuwe of hernieuwde arbeidskaart B bekomen. Dat zal gebeuren onder dezelfde voorwaarden als nu.

[Meer info](#) over de regularisatie 2.8.B en over de arbeidskaart B voor voorwaardelijk geregulariseerden 2.8.B

Bevraging KMS/AMOS over de regularisatie-operatie

Tot 15/9/2010 enquêteert Kerkwerk Multicultureel Samenleven - AMOS de regularisatie-operatie die eind 2009 liep. Het initiatief loopt in samenspraak met het Forum Asiel en Migraties. Het is een dubbel onderzoek:

- bij kandidaat-regularisatieaanvragers: over hun ervaringen bij de regularisatiecampagne; ook zij die geen aanvraag indienden kunnen hun mening en ervaring insturen

- bij advocaten, juristen en sociale werkers die mensen met raad en daad bijgestaan hebben en nog bijstaan in hun aanvraag.

De enquêtes zijn nu beschikbaar in het Nederlands en het Frans. Ook in het Engels en Spaans voor de (kandidaat)regularisatieaanvragers.

[Vraag de formulieren op bij Amos.](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Terugkeervisum voor gezinsherenigers die op reis gaan in Marokko, Tunesië of Turkije

De Belgische diplomatieke en consulaire posten in Marokko (Casablanca), Tunesië (Tunis) en Turkije (Istanbul en Ankara) hebben als richtlijn gekregen om, tijdens de periode van de zomervakantie van 2010 (van 1 juli tot 30 september), een 'terugkeervisum' af te geven aan de vreemdelingen die in België een procedure van gezinshereniging hebben lopen. Er gelden verschillende regels naargelang de vreemdeling al dan niet ten laste moet zijn van het familielid dat reeds verblijfsgerechtigd is in België.

Algemene voorwaarde

Een terugkeervisum wordt afgeleverd aan de vreemdelingen in procedure gezinshereniging in België (art. 10, 10bis, 40bis of 40ter Verblijfswet), als zij een geldig attest van immatriculatie (model A) of geldige bijlage 15 hebben. Deze mensen kunnen dus -uitzonderlijk met dit voorlopig verblijfsdocument- toch op vakantie vertrekken naar hun land van herkomst, terwijl hun procedure van gezinshereniging nog geen uitsluitsel heeft gekregen. Er geldt echter een uitzondering voor vreemdelingen die ten laste moeten zijn van hun familielid.

Voor vreemdelingen die niet ten laste moeten zijn van hun familielid wordt het terugkeervisum **ambtshalve** afgeleverd door de Belgische diplomatieke of consulaire post in de opgesomde landen van herkomst. Als deze vreemdelingen tijdens de procedure gezinshereniging het thuisland bezoeken (met een geldig paspoort), kunnen zij voor hun terugkeer naar België een terugkeervisum aanvragen aan de Belgische ambassade in Ankara, Istanbul, Casablanca of Tunis. Deze ambassades mogen zelf (zonder advies van de DVZ) een

terugkeervisum aanbrengen op het paspoort (= "visum type D - terugkeer met vermelding B 22"). Zo kunnen de gezinsherenigers legaal terugkeren naar België. Zij hoeven geen nieuwe procedure gezinshereniging op te starten.

Voor vreemdelingen die ten laste moeten zijn van hun familielid moet de diplomatieke of consulaire post een voorafgaand advies vragen aan de **Dienst Vreemdelingenzaken**. Het betreft de volgende categorieën:

- bloedverwant in opgaande of neerdalende lijn ouder dan 21 jaar, ten laste van een EU-burger of Belg (art. 40bis en 40ter Vw);
- bloedverwant in opgaande lijn van een Turkse verblijfsgerechtigde vreemdeling (art. 10, §1, eerste lid, 1° Vw);
- alleenstaand gehandicapt kind ouder dan 18 jaar van een niet-EU-vreemdeling (art. 10, §1, eerste lid, 6° Vw);
- familielid van een buitenlandse student (art. 10bis, §§ 1 en 3 Vw).

Voor deze gezinsherenigers heeft de DVZ drie beslissingsmogelijkheden:

1. De DVZ kan beslissen dat een terugkeervisum mag worden afgeleverd (= "visum type D - terugkeer met vermelding B 22"). Zo kunnen de gezinsherenigers legaal terugkeren naar België. Zij hoeven geen nieuwe procedure gezinshereniging op te starten.
2. Als de DVZ vindt dat er helemaal niet voldaan is aan de voorwaarden voor gezinshereniging, weigert de DVZ het visum.
3. Als de DVZ meent dat het niet voldoen aan de voorwaarden te wijten is aan de tijdelijke afwezigheid, kunnen deze personen wel een nieuw visum gezinshereniging krijgen (= "visum type D - gezinshereniging met vermelding B 10, B 11, B 20, B 21 of B 28"). In dat geval kunnen de gezinsherenigers ook legaal terugkeren naar België, maar dan moeten zij hun procedure gezinshereniging in België wel opnieuw opstarten.

Bron: Bericht terugkeervisum 6 juli 2010, Belgisch Staatsblad 13/7/2010

Bericht van Foyer en Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Ouders van minderjarige Belgische kinderen mogen niet werken tijdens procedure gezinshereniging

Tot voor 2009 werd algemeen aanvaard dat ouders van een minderjarig Belgisch kind die een procedure gezinshereniging startten met hun kind, konden werken met vrijstelling van arbeidskaart. Dit krachtens art. 2,2° van het Arbeidskaarten KB van 9/6/1999, en zolang de procedure gezinshereniging voortliep.

Verschillende diensten weigerden evenwel deze tewerkstelling, op basis van een arrest van het Hof van Cassatie (Cass, 25/2/2009): een 'aanvraag tot vestiging' van een vreemdeling met Belgisch kind zou NIET gelden als 'wettig verblijf' van meer dan 3 maanden dat art. 1,6° K.B. vooropstelt (zie nieuwsbrief n° 201). Gevolg: Ouders van een minderjarig Belgisch kind in procedure met bijlage 19ter, attest van immatriculatie of bijlage 35 mochten niet meer werken (in de praktijk werd geweigerd een 'attest van vrijstelling van arbeidskaart' af te leveren).

Verblijfsrechtelijk gezien zijn recent een aantal nieuwe arresten gevelde die een nieuw licht werpen op deze problematiek (zie nieuwsbrief n° 217): Er wordt nu wel degelijk verblijfsrecht toegekend aan ouders van Belgische kinderen die kunnen voorzien in voldoende bestaansmiddelen, voor zichzelf en hun kind(eren).

- Eind 2009 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat een illegaal verblijvende ouder soms toch beschouwd moet worden als "ten laste" van zijn Belgisch minderjarig kind, in het kader van een aanvraag gezinshereniging artikel 40 Vw.

- De Raad van State heeft deze redenering gevolgd in twee arresten van 2010.

Voorwaarde voor de ouder om verblijfsrecht te krijgen op basis van gezinshereniging, is dus het hebben van werk. Terwijl de Belgische reglementering betreffende tewerkstelling van

buitenlandse werknemers deze categorie net uitsluit van werk.

Recent arrest Grondwettelijk Hof heeft geen gevolg op positie WASO

Er werd dienaangaande een prejudiciële vraag ingediend bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. In afwachting blijft FOD WASO bij de strekking van het arrest van het Hof van Cassatie (dat rechtstreeks de wetgeving buitenlandse werknemers betreft, terwijl het arrest van het Grondwettelijk Hof enkel betrekking heeft op de verblijfswetgeving): betrokken personen mogen dus niet werken op basis van een vrijstelling van arbeidskaart, zoals voorzien in art. 2,2° KB 9/6/1999.

Bron: FOD WASO

Bericht van Foyer

[Terug naar het overzicht](#)

Concept 'veilig derde land' kent (nog) geen toepassing in Belgische asielprocedure

In een beroepszaak van een Iraakse asielzoeker, waarin een advies verstrekt werd door het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) heeft de Algemene Vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) expliciet gesteld dat het concept van 'veilig derde land' geen toepassing kent in de Belgische rechtsorde. Verder verduidelijkt de RvV welke gegevens de RvV in beroep kan onderzoeken en hoe een partij in beroep kan repliceren op een nota van de tegenpartij.

Een Iraakse asielzoeker had een asielaanvraag ingediend in België waarbij hij verwees naar een gegronde vrees voor vervolging in Jordanië, het land waarnaar zijn familie vluchtte en vruchteloos asiel aanvroeg bij het UNHCR ter plaatse. Het Commissariaat voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) wees de aanvraag af wegens een gebrek aan vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Volgens het CGVS moet Jordanië worden beschouwd als een veilig derde land in dit vluchtrelaas.

De concepten 'veilig derde land' en 'eerste land van asiel' worden omschreven in de artikelen 26 en 27 van de Procedurerichtlijn (Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 m.b.t. de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus). De vernoemde artikelen zijn nog niet omgezet in Belgisch intern recht, en hebben geen rechtstreekse werking waardoor ze niet rechtsgeldig kunnen ingeroepen worden.

Gezien deze begrippen niet dienstig kunnen aangewend worden in Belgische asielzaken moet men een vluchtrelaas bekijken ten aanzien van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit of, in geval van staatlozen, naar de gewone vroegere verblijfplaats.

In deze zaak had het CGVS, aldus de Raad, het vluchtverhaal moeten toetsen ten aanzien van Irak, het land waarvoor aanwijzingen bestonden van nationaliteit. De beslissing werd dus vernietigd en teruggestuurd naar het CGVS.

Een ander punt van verheldering in deze zaak betreft **de notie van 'nieuwe gegevens'** die door de RvV kunnen onderzocht worden. Hierbij oordeelt de RvV dat een element dat geen nieuw gegeven uitmaakt (in de zin van artikel 39/76 van de Verblijfswet), wel in overweging kan genomen worden in het kader van de rechten van de verdediging (punt 3.1 laatste alinea). In casu werden de aangebrachte documenten, niettegenstaande ze geen nieuwe elementen uitmaakten, in het beraad betrokken gezien deze dienstig aangebracht werden, namelijk, ter verduidelijking van de geformuleerde kritiek in het verzoekschrift van de verzoekende partij.

Ten slotte verduidelijkt de RvV dat een **repliekmemoorie** (opgesteld door de verzoekende partij als repliek op de nota van het CGVS) uit de debatten geweerd dient te worden gezien het geen deel uitmaakt van het administratief dossier ('een niet in de procedureregeling voorzien proceduregeschrift'). Dit belet niet, aldus de RvV, dat de partijen ter terechtzitting

mondeling kunnen antwoorden op de argumenten in feite en in rechte die aangevoerd worden in de laatste proceduregeschriften.

Bron: [RvV nr 45.397](#) van 24 juni 2010.

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

RvV kan Somalische asielaanvraag niet beoordelen wegens ontoereikend onderzoek naar afkomst door CGVS

In een asielzaak, waarbij de afkomst uit Somalië van verzoekster werd betwist door het CGVS, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), zittende in Algemene Vergadering, de beslissing vernietigd en teruggezonden naar het Commissariaat.

De RvV oordeelde onder andere dat ze niet kan vaststellen of de gestelde vragen over de feitelijke kennis van de nationaliteit correct beoordeeld werden door het CGVS, en of er voldoende rekening werd gehouden met het profiel van verzoekster. Ze relativeert ook het belang van de gevoerde taalanalyse door het CGVS, dat geen nationaliteit- of identiteitsonderzoek is.

Het voorgaande laat niet toe aan de Raad om te beoordelen of verzoekster aannemelijk heeft gemaakt dat zij de Somalische nationaliteit bezit.

Verder bevestigt de RvV dat het zich verzetten tegen de daad van vervolging, in casu de besnijdenis van haar dochter, opgevat kan worden als het uiten van een overtuiging die in bepaalde landen aanleiding kan geven tot vervolging (gegronde vrees omwille van politieke overtuiging).

Verzoekster toonde aan reeds in het verleden vervolgd te zijn geweest (verzoekster onderging de zwaarste vorm van besnijdenis type 3), wat een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging voor haar en haar dochter gegrond is (zie hierover bericht Kwalificatierichtlijn in nieuwsbrief n° 215). Ten slotte argumenteert ze dat het feit dat de vrees voor besnijdenis voor de dochter pas werd opgeworpen in een tweede asielaanvraag, geen probleem mag stellen aangezien dit element door de DVZ in overweging werd genomen en er dus een onderzoek ten gronde dient plaats te vinden naar deze vrees.

Bron: [RvV nr 45.395 van 24 juni 2010](#).

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Verwesterde Afghaanse vrouwen lopen verhoogd risico op schending artikel 3 EVRM bij terugkeer

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) verbood de uitwijzing van een Afghaanse vrouw door Zweden, op basis van een aantal interessante overwegingen. We bespreken het arrest van het EHRM van 20 juli 2010, N vs Zweden.

Feiten:

Een Afghaanse vrouw, N., vraagt samen met haar man asiel aan op 13 augustus 2004 in Zweden. Hun motieven zijn gebaseerd op het politiek lidmaatschap van de man bij de communistische partij waarvoor hij gezocht wordt, zijn zwakke medische conditie en, voor wat de vrouw betreft, haar hoedanigheid als leerkracht voor vrouwen in haar herkomstland. Hun asielaanvraag werd afgewezen met de motivatie dat verzoekers niet hebben aangetoond dat ze vervolgd werden noch dat ze een reëel risico lopen op vervolging bij terugkeer. Er werd beroep ingesteld tegen de negatieve beslissing waarbij ze hun eerdere motieven

herhaalden en de vrouw, verzoekster in casu, toevoegt sedert enige tijd gescheiden te leven van haar man en met het voornemen van hem te scheiden, waartegen hij zich verzet. Ze gaf aan dat door dit nieuwe gegeven ze de Afghaanse tradities overtrad, hun beider families onteerde en vreesde voor vergeldingsacties, en dat de straf voor overspel steniging uitmaakt. Het beroep werd weerom afgewezen. De zaak werd hierna voorgelegd aan het EHRM waarbij een voorlopige maatregel werd genomen om verzoekster niet uit te wijzen.

Arrest EHRM 20 juli 2010, N vs Zweden:

Het Hof besluit op 20 juli 2010 unaniem dat de uitwijzing van verzoekster naar Afghanistan een schending zou opleveren van artikel 3 EVRM op basis van volgende overwegingen:

- Afghaanse vrouwen die er een minder conservatieve levensstandaard op nahouden, overtreden de sociale en religieuze Afghaanse normen, wat kan leiden tot geweld en stigmatisatie;
- haar verblijf in Zweden sedert 6 jaar kan worden beschouwd als niet in overeenstemming zijnde met de rol als vrouw volgens de Afghaanse traditie en het wettelijk systeem;
- haar poging om te scheiden van haar man houdt een reëel en oprecht voornemen in;
- indien ze terugkeert naar Afghanistan, loopt ze risico op een vernederende behandeling gezien de internationale rapporten en statistieken m.b.t. behandeling van vrouwen in haar herkomstland

Bron: EHRM 20 juli 2010, N vs Zweden

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Detentieomstandigheden in Griekenland beschreven en veroordeeld: ook van belang voor Dublin doorverwijzing van asielzoekers

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) veroordeelde op 22 juli 2010 de detentieomstandigheden in Griekenland als onmenselijk of vernederend (artikel 3 EVRM) en als een onrechtmatige detentie (artikel 5 EVRM). Kort daarop heeft Amnesty International op 25 juli 2010 een nieuw rapport gepubliceerd over de detentieomstandigheden van asielzoekers in Griekenland. Het arrest en het rapport kunnen ook voor België van belang zijn, met name in verband met de Belgische doorverwijzingen van asielzoekers naar Griekenland in het kader van de Dublin II verordening.

Feiten voor het arrest van EHRM:

Een man van Palestijnse afkomst wordt, met anderen, op 7 mei 2007 in de Griekse territoriale wateren door de Griekse maritieme politie onderschept en aangehouden. Hij wordt, bij het overbrengen naar het gesloten centrum, slachtoffer van ernstige slagen en verwondingen door de maritieme politie waaraan hij enkele gebroken ribben overhoudt. In het detentiecentrum Vathi op het eiland Samos wordt verzoeker, en de andere opgesloten vreemdelingen, blootgesteld aan de inhumane detentieomstandigheden van het centrum. De zaak werd hierdoor voorgelegd aan het Hof.

Arrest EHRM 22 juli 2010, A.A. vs Griekenland:

Het Hof besloot unaniem tot volgende schendingen van het EVRM:

1. Tweevoudige schending van artikel 3 EVRM (verbod op onmenselijke of vernederende behandeling en op foltering)
 - Met betrekking tot de detentieomstandigheden: de bouwvallige staat van het centrum, gecombineerd met het feit dat verzoeker 3 maanden in datzelfde centrum verbleef, maakt een vernederende behandeling uit. De verklaringen van verzoeker werden ondersteund door rapporten (die de detentieomstandigheden van het centrum beschrijven) van ngo's, internationale organisaties en het Europees Parlement (onder meer de overbevolking, uitermate slechte staat van het gebouw, huidaandoeningen ten gevolge van de erbarmelijke omstandigheden, personeelstekort, ineffectieve toegang tot medische zorgen etc)
 - Met betrekking tot de omstandigheden van de aanhouding in de territoriale wateren: de

overheid in gebreke is gebleven om op diligente wijze medische zorgen te verstrekken aan verzoeker (verzoeker werd pas na 2 maanden overgebracht naar een ziekenhuis ondanks herhaald verzoek van hemzelf en een arts).

2. Schending artikel 5 EVRM (recht op vrijheid en veiligheid, verbod op onrechtmatige detentie):

- Er is geen effectief rechtsmiddel voorhanden in het Griekse recht om de wettelijkheid van de detentie na te gaan. De omstandigheden eigen aan de zaak, het leven en de organisatie van het centrum en de louter theoretische mogelijkheid van een beroep naar de wettigheid van de opsluiting maken een schending uit van artikel 5, lid 4 EVRM;
- De overheid schendt artikel 5, lid 1, f EVRM (onrechtmatige detentie):
 - ° Het Hof stelt dat ikv van vernoemd artikel de detentie niet arbitrair mag zijn (zie voor omschrijving van dit begrip: Saadi vs. Verenigd Koninkrijk nr 13229/03).
 - ° Volgens de Griekse wet nr 3386/2005 kan men niet uitgewezen worden van zodra een asielaanvraag ingediend wordt, en diende in casu de uitwijzing geschorst te worden vanaf 12 juni 2007, datum van de registratie van de asielaanvraag;
 - ° Verzoeker werd slechts op 6 augustus 2007, na het bereiken van de wettelijke termijn van 3 maanden, vrijgelaten;
 - ° De Griekse autoriteiten brengen geen zwaarwegende motieven naar voren (waarom verzoeker verder vastgehouden werd na 12 juni 2007) die noodzakelijk zijn om het nagestreefte doel te bereiken, te meer gezien de detentieomstandigheden van verzoeker een schending opleveren van artikel 3 EVRM.

Op basis van de vastgestelde schendingen van het EHRM beroept het Hof zich op artikel 41 'billijke genoegdoening' en legt Griekenland op 15.000€ (morele schadevergoeding) en 800€ voor de kosten verbonden aan de procedure te betalen aan verzoeker.

Rapport Amnesty International:

Amnesty International heeft op 25 juli 2010 een nieuw rapport gepubliceerd getiteld 'Greece; irregular migrants and asylumseekers routinely detained in substandard conditions'.

Het document groepeerde de Griekse detentiepraktijken voor asielzoekers, migranten en niet-begeleide minderjarigen en beschrijft de abominabele detentieomstandigheden in de detentiecentra (waaronder Vathi, zie zaak EHRM: A.A. vs Griekenland) en de grens- en politiestations te Griekenland.

Bronnen:

A.A. vs Griekenland (enkel in het Frans)

[Rapport A.I. Greece, irregular migrants and asylumseekers routinely detained in substandard conditions](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Arbeidsrechtbank Brussel: verzadiging opvangnetwerk geen bijzondere omstandigheid die niet-toewijzing mogelijk maakt

Na een veroordeling van het OCMW van Brussel (op eenzijdig verzoekschrift) en een veroordeling van Fedasil (in kort geding), heeft de arbeidsrechtbank van Brussel zich ten gronde uitgesproken over de vraag of Fedasil asielzoekers een opvangplaats kan weigeren (concreet: niet toewijst aan een opvangstructuur) wegens de verzadiging van het opvangnetwerk.

De rechter zet eerst de verschillende wettelijke bepalingen op een rijtje en concludeert dat Fedasil moet instaan voor de opvang van asielzoekers en niet het OCMW. Niet toewijzen kan alleen als er bijzondere omstandigheden zijn. Vraag is dus of de verzadiging een bijzondere omstandigheid is. Volgens de arbeidsrechter is de huidige verzadiging een structureel probleem en bijgevolg geen bijzondere omstandigheid.

Ten tweede oordeelt de rechter dat Fedasil onvoldoende aantoonde dat het opvangnetwerk verzadigd is en dat alle alternatieven (kazernes, tenten, enz.) uitgeput zijn.

Ten derde kan het niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn om bij verzadiging de opvang van asielzoekers af te wentelen op in hoofdzaak het OCMW van Brussel.

Ten slotte zegt de rechter dat de toepassing van het spreidingsplan momenteel niet mogelijk is.

Fedasil wordt dan ook veroordeeld tot het (verder) opvangen van de betrokken asielzoekers onder een dwangsom van 500 euro per persoon per dag. Fedasil overweegt om in hoger beroep te gaan. Het laatste woord is dus nog niet gezegd.

Bron: Arbeidsrechtbank Brussel, 27 mei 2010

Bericht van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, M-Weter 2010 nr. 7

Zie ook: [Wie haalt de opvangcrisis uit het slop?](#)

[Terug naar het overzicht](#)

Klacht ombudsman zorgt niet meer voor opvang: beroep bij rechtbank nodig?

Fedasil stopt wellicht haar praktijk om op aanbeveling van de federale Ombudsman opvang te voorzien voor gezinnen met kinderen in illegaal verblijf, die een wettelijk recht op opvang hebben als zij behoeftig zijn (art. 57§2.2° OCMW-wet). Deze praktijk bestond ongeveer anderhalve maand. Fedasil liet nu in een individueel dossier aan de Ombudsman weten dat ze deze praktijk niet langer wenst toe te passen. Gezinnen met kinderen in illegaal verblijf wiens recht op opvang geweigerd wordt door Fedasil, dienen best niet alleen een klacht bij de Ombudsman, maar ook een beroep bij de Arbeidsrechtbank in.

Sinds de verzadiging van het opvangnetwerk, biedt Fedasil gezinnen met minderjarige kinderen die illegaal in het land verblijven geen opvangplaats meer aan, tenzij Fedasil daartoe wordt veroordeeld, tegen betaling van een dwangsom. Een beroep indienen bij de arbeidsrechter is niet altijd evident: het neemt enige tijd in beslag, er moet een advocaat gevonden worden, er zijn kosten aan verbonden... Er worden dan ook weinig beroepen ingediend (slechts enkele beroepen tegenover honderden beslissingen tot weigering van Fedasil, waarbij meer dan 1.000 personen betrokken zijn).

Om hieraan tegemoet te komen maakte Fedasil (in juni 2010?) een afspraak met de Federale Ombudsman. Een klacht ingediend bij de Federale Ombudsman tegen de beslissing van Fedasil om geen opvang te verstrekken aan 'illegale families met kinderen', werd gelijkgesteld met een veroordeling door de arbeidsrechter. Als de Ombudsman in het dossier officieel aanbeval om opvang aan te bieden, riep Fedasil het gezin op om zich op de Dispatching aan te bieden en bood Fedasil in principe meteen opvang (onder voorbehoud van een beschikbare opvangplaats). Dit ging normaal gesproken sneller dan de procedure bij de arbeidsrechter. Voorwaarde is dat de procedure via het OCMW helemaal doorlopen werd én dat er geen beroep bij de arbeidsrechter wordt ingediend.

Maar op 29/7/2010 ontving de federale Ombudsman een brief van Fedasil dat zij de procedure om op basis van een officiële aanbeveling van de Ombudsman materiële opvang te verlenen niet langer wenst toe te passen. Alhoewel Fedasil genoemde briefwisseling naar aanleiding van een concreet dossier van een gezin met minderjarige kinderen verzond, is het niet uitgesloten dat zij redenering zal toepassen voor soortgelijke dossiers. De Ombudsman onderzoekt of hij nog stappen kan ondernemen.

Uit eerste lezing van het standpunt van Fedasil lijkt het evenwel raadzaam dat betrokkenen in afwachting hun rechten veilig stellen: zij kunnen best een beroep indienen bij de Arbeidsrechtbank tegen de door Fedasil geweigerde opvang.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum met info van Foyer en VVSG

[Terug naar het overzicht](#)

Publicaties

VMC-memorandum 'migratie' voor nieuwe federale regering

Het Vlaams Minderhedencentrum heeft een memorandum klaar voor de toekomstige federale regering. Het memorandum bundelt een reeks analyses en beleidsvoorstellen over migratie.

[Lees meer](#)

Gratis online databank en tijdschrift IPR

Het Instituut Internationaal Privaatrecht van de Universiteit Gent stelt al negen jaar een gratis online tijdschrift en een databank over internationaal privaatrecht (IPR) ter beschikking. Door een probleem met het adressenbestand krijgen sommige abonnees al een tijd geen e-mail meer bij het verschijnen van een nieuw nummer. Daarom roept het Instituut van de UGent abonnees op om zich opnieuw te registreren. Ook nieuwe geïnteresseerden zijn uiteraard welkom.

[Registreer u als abonnee.](#)

Het tijdschrift verschijnt vier keer per jaar, en geeft een overzicht van de actuele ontwikkelingen, nieuwe regelgeving, recente rechtspraak, en rechtsgeleerde bijdragen.

Op de derde bladzijde van het tijdschrift vindt u een uitgebreide inhoudsopgave, in het Nederlands en het Frans, met trefwoorden bij elk vonnis en arrest. Vanuit de inhoudsopgave kan u doorklikken naar de gewenste bladzijde, en via links kan u (gratis) verder doorklikken naar de volledige teksten, voor zover die niet in het tijdschrift zelf zijn opgenomen.

Indien u dat wenst, ontvangt u bij het verschijnen van een nieuw tijdschriftnummer een e-mail met de (korte) inhoudsopgave en een link naar het nieuwe nummer.

[Terug naar het overzicht](#)

Bevraging inschrijving nieuwkomers in gemeenten

Het Vlaams Minderhedencentrum lanceert samen met onder andere Caritas, enkele integratiecentra en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten een bevraging over de knelpunten bij de inschrijving van nieuwkomers in gemeenten.

Bij die inschrijving in de bevolkingsregisters en de registers van de burgerlijke stand duiken soms problemen op. De problemen hebben o.m. te maken met:

- een gebrek aan conforme akten en identiteitsdocumenten;
- verschillende namen op de identiteitsdocumenten;
- een visum D dat werd afgeleverd op basis van een DNA-test met een reistitel als enig identiteitsdocument.
- ...

Ervaart u zelf problemen? Meld ze tegen 31 augustus 2010 aan [per mail](#).

De inventaris van knelpunten wordt daarna voorgelegd aan de betrokken instanties. Samen met hen wordt gezocht naar adequate oplossingen voor de problemen.

Bericht van VMC, VVSG, ADDE, BCHV, CIRE, Caritas International, Foyer, De8

[Terug naar het overzicht](#)

[Cliquez ici pour modifier votre abonnement](#)